

Manifest 8M 2022.

Les feministes som aquí contra les precarietats, les fronteres i les violències !

Els últims anys, pel 8 de març, les feministes de tota Catalunya, com ho han fet les feministes d'arreu del món, hem ocupat els carrers amb les nostres denúncies i reivindicacions per construir una societat digna fora del sistema capitalista, heteropatriarcal, racista i colonial. Ens hem pogut comptar per milions. Ens hem pogut comptar per milions, hem fet vaga feminista de consum, de cures, laboral, estudiantil aportant la nostra mirada i experiència a les concepcions de vaga general, per una vaga de totes i aquest any seguim amb el convenciment que malgrat la precarietat extrema, les retallades de drets, la repressió, la pandèmia i l'aïllament en què ens ha deixat aquesta situació, aquest vuit de març cal que ens autoorganitzem i apleguem forces per seguir JUNTES, DIVERSES i REBELS.

SI NOSALTRES ENS ATUREM, S'ATURA EL MÓN.

Aquest 8M les feministes tornem a sortir als carrers i expressem la nostra ràbia. Som feministes que vivim per tot el territori (pobles, barris, escoles, llars, centres de treball i universitats). Som dones amb diversitat funcional, amb diversitat sensorial i intel·lectual. Som migrades i racialitzades, gitanes i paies. Les nostres edats són totes i ens sabem lesbianes, transgènere, transexuals, bisexuals, inter, queer, hetero i asexuals. Som les assassinades, som les preses, som les que s'han quedat als conflictes armats, a les fronteres, a la mar Mediterrània i a totes les mars.

La pandèmia del COVID19 a més de la crisi sanitària ha agreujat la crisi política, social, laboral i de drets civils. Ha intensificat una situació crítica i estructural de desigualtats i precarietats. En cap moment s'ha visibilitat la impossibilitat del sistema capitalista d'encarar les cures expressades en el conjunt de les nostres vides i que afecta de manera desigual diferents col·lectius com les dones migrants i racialitzades, les dones joves i grans, les persones diverses d'identitats i gèneres dissidents, les dones amb diversitats funcionals i sensorials, les treballadores sexuals, les dones que exerceixen la prostitució...

En el moment actual, com a feministes, no volem deixar de denunciar la militarització de la societat, una militarització que promou la utilització de les armes per davant de la vida de les persones, un fet que avui veiem clarament en la guerra declarada a Ucraïna.

Amb pandèmia o sense pandèmia, les nostres accions no s'aturen!

Exigim la derogació de la llei d'estrangeria per la violència institucional i masclista, per les seves disposicions racistes i patriarcal que ens violenten i ens criminalitzen com a dones migrants.

La llei d'estrangeria vulnera drets de ciutadania i afavoreix la utilització de mà d'obra a baix cost per alimentar el sistema patriarcal de cures, del camp, de la neteja... (i d'estudiants que treballen) que és on van a parar la major part de les persones migrants i molt especialment, les dones.

També EXIGIM el tancament immediat dels CIES que, en el cas de Catalunya, en no comptar amb un mòdul de dones, ordena el seu internament a València, deixant-les en completa desprotecció, sense xarxes de suport ni dret a defensa. També EXIGIM la facilitació d'intèrprets en diferents idiomes i especialistes multiculturals. Denunciem les devolucions en calent, avalades per la sentència d'Estrasburg. Apel·lem al reconeixement de l'estatus de refugiades i exiliades. Celebrem la força i salut dels feminismes decolonials i antiracistes, i cridem a la sororitat entre dones per fer tremolar privilegis.

REPARACIÓ HISTÒRICA, REGULARITZACIÓ JA!

Continuarem actuant fins a assolir una societat totalment inclusiva per a dones, lesbianes, transgènere, transsexuals i no binàries... perquè a cap espai de relació social i de l'àmbit laboral se'ns rebutgi si no tenim l'aspecte o la imatge heteronormativa i farem front a qualsevol

Ilei que no reconegui plenament els nostres drets. Els feminismes persistirem en l'objectiu de fomentar activament la visibilitat i l'apoderament de les dones, lesbianes, transgènere, transsexuals i no binàries.

És imprescindible el nostre reconeixement com a subjectes polítics:

Cap dona, lesbiana, transexual, transgènere, no binària, sense drets!

#8MOmplimElsCarrers#8MJuntesiDiverses#8MAutoorganitzacioFeminista

Continuarem actuant contra la discriminació de les dones amb diversitat funcional i sensorial per tal que se'ns reconegui com a actores socials i es valori el que aportem a la societat. Volem continuar avançant i no pararem fins aconseguir el reconeixement del que aportem al canvi social, a l'enriquiment de la cultura i al creixement en diversitat. Volem aconseguir que les ajudes socials siguin eines que ens ajudin a assolir l'autonomia i la llibertat per decidir sobre la nostra vida.

Volem comunitats que acompanyin i tinguin cura de tots els cicles de les nostres vides.

Les dones grans, la seva saviesa i suport mereixen tots els drets per tal d'assolir un envelliment digne, amb afectes i agraïments. **Volem pensions dignes per a totes** (amb ple reconeixement dels treballs de cures, de les feines agràries, ramaderes i pesqueres). La bretxa de pensions arriba al 37% i les dones som majoria entre les pensions no contributives. És el resultat de les polítiques de precarietat que ens afecten particularment a les dones. Donem el suport a la lluita de les pensionistes i exigim pensions 100% públiques i revaloritzades amb l'IPC real. **Xarxes comunitàries i autogestionades de cures!** Volem una societat que permeti a les dones joves accedir a un treball remunerat digne i que puguin desenvolupar projectes de vida amb futur.

La crisi COVID19 també ha posat de manifest l'escassa protecció social d'un sistema de cures i sostenibilitat de la vida desvaloritzat a tots els nivells. Aquest sistema és sostingut de forma molt majoritària per les dones, tant de manera remunerada com per les tasques naturalitzades en l'àmbit de la llar i a nivell comunitari, realitzades amb sobrecàrregues, o externalitzades en condicions precàries.

Les precarietats laborals s'han agreujat enormement en la situació de COVID19. A les desigualtats ja existents en la discriminació salarial, en la subcontractació a través de contractes temporals, en les jornades parcials no desitjades, en l'atur, en els baixos salaris i en la discriminació laboral vers les dones que tenen criatures (a través d'una maternitat no lliure), s'afegeix els aspectes concrets de l'actual situació pandèmica. Així, trobem que les mancances provocades per la pandèmia no només es donen en el marc sanitari, sinó per l'impacte en els drets laborals, socials i civils amb un gran nombre de dones que es veuen afectades per l'atur o en situacions d'expedients de regulacions temporals d'ocupació i per les retallades de salaris que han generat un augment important de la pobresa.

Aquest augment de la pobresa i precarietat no ha anat acompanyat per polítiques públiques que donin suport a les persones com és l'exemple de l'escassa i minsa aplicació i desenvolupament de l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania.

Exigim la integració immediata de les treballadores de la llar i les cures al Règim General de la Seguretat Social perquè siguin reconeguts tots els seus drets com a treballadores, com són l'atur amb prestacions, reajustaments salarials, dret a descans, vacances i jubilació digna. No més pagament en espècies ni jornades inhumanes de treball! No pararem fins a aconseguir el reconeixement de tots els drets laborals per a les treballadores d'aquest sector i la ratificació del Conveni 189 de l'OIT.

Exigim treball remunerat digne per a totes i també les prestacions socials quan sigui necessari que garanteixen una vida digna per a totes. Les polítiques públiques han estat insuficients, portant a avenços mínims i que continuen reproduint la precarietat i la pobresa.

Les promeses de derogació de les reformes laborals no només no s'han complert, sinó que es continuen revalidant. Aquesta vegada sota el discurs del "diàleg social" que disfressa la violència patronal que patim. No hi ha cap progrés amb una reforma signada per la mateixa patronal, que lluny de respondre a la reivindicació històrica de derogar la reforma laboral del PP, manté la temporalitat, l'acomiadament lliure i barat, la no intervenció de les administracions davant els

tancaments, no recupera els salaris de tramitació i, fins i tot, planteja nous mecanismes de rescat a les empreses amb diners públics. **Per això aquest 8M cridem amb molta força: Prou mentides! Derogació real de les reformes laborals!**

Rebutgem la divisió patriarcal dels treballs i exigim la socialització dels treballs en el conjunt de la societat mitjançant serveis totalment públics, universals, de qualitat i amb perspectiva feminista. Això també implica parlar del teletreball, que cal que sigui voluntari, realitzat amb drets i no suposi un augment de la doble presència. **Ni un pas enrere en els nostres drets laborals!**

Exigim el reconeixement de tots els drets laborals i socials de les treballadores dels àmbits més precaris, que generalment realitzen migrades, dels treballs essencials, de les cures, del treball a les llars, de la venda ambulat, del treball sexual...

Exigim protecció efectiva de les supervivents de la tracta amb finalitat d'exploració sexual. En nombrosos sectors hi ha tracta d'éssers humans i la seva causa no és la prostitució, sinó el tancament de les fronteres europees, les restriccions que imposa la Llei d'Estrangeria i la clandestinitat obligatòria.

Exigim que les lleis garanteixin els drets de totes les dones, lesbianes, transgènere, transsexuals i no binàries, especialment de les qui pateixen múltiples formes i interrelacionades de discriminació. **Alertem** que la Llei de llibertat sexual aprovada pel govern espanyol, malgrat els avenços positius, podria significar un retrocés i criminalització de les treballadores sexuals i d'altres col·lectius ja marginals, com les persones sense llar o les persones racialitzades.

Denunciem la greu emergència habitacional a casa nostra. La crisi sanitària de la COVID19 ha agreujat la situació econòmica i, com a conseqüència, ha provocat un increment en el nombre de famílies que es troben amb dificultats per continuar pagant el seu habitatge i amb un augment desorbitat de desnonaments –tot i l'existència de la moratòria COVID. Estem davant d'una greu situació perquè l'habitatge no és un bé de mercat especulatiu, és un dret humà bàsic.

No oblidem que la majoria de les persones afectades pels desnonaments som dones i criatures. Som precisament les dones les primeres a posar els nostres cossos davant la policia per aturar dia rere dia els desnonaments i defensar el dret a un habitatge digne.

Exigim polítiques públiques d'habitatge ambicioses i estructurals que aturin definitivament els desnonaments, ampliïn el parc públic i social de l'habitatge i que sancionin l'especulació immobiliària i l'incompliment de la funció social de l'habitatge.

Exigim el compliment escrupolós de la Llei 24/2015 i reprendre el Decret llei 17/2019 obligant els grans propietaris (bancs, fons voltors, particulars, etc.) a oferir lloguers socials a les famílies vulnerables que no poden pagar la seva hipoteca o lloguer i que s'han vist obligades a recuperar habitatges buits. Això no es soluciona a cop de cossos policials, cal un pla de xoc per fer front a les ajudes per a pagar el lloguer, que s'han vist congelades davant tanta demanda.

Denunciem la pobresa energètica que condemna a milers de persones a no tenir garantit l'accés a aigua i energia per a desenvolupar les seves vides en unes condicions dignes, afectant a la nostra salut. **Denunciem** l'especulació de l'oligopoli energètic, els preus abusius de la llum i del gas. Els nostres drets no són una mercaderia.

Si les administracions públiques no garanteixen un habitatge digne i accés als subministraments bàsics per a totes, ho farem nosaltres. **Solidaritat activa i suport mutu a cada barri i poble! Ni una sola dona al carrer, ni un sol desnonament més, ni un tall energètic més!**

Per construir unes vides lliures de violències masclistes i institucionals, denunciem el conjunt de les violències masclistes com a expressió de l'apropiació patriarcal del nostre cos, que ens afecta a totes i encara més a les migrades, a les racialitzades i a les treballadores de la llar i de les cures, així com, a les dones que viuen al carrer. Denunciem la LGTBIfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una forma més de violència masclista. Totes aquestes violències en la situació del COVID19 s'han vist augmentades.

Denunciem les violències institucionals exercides per les administracions públiques que no han assumit les seves competències en la prevenció, acompanyament i reparació. Ens trobem amb situacions de manca de recursos, revictimització, falta de coordinació entre les administracions implicades.

Denunciem els processos de guarda i règims de visites en què, de manera implícita o explícita, l'anomenada Síndrome d'Alienació Parental (una síndrome inexistent i negada per la OMS i el CGPJ) segueix determinant-los. També cal visibilitzar els arxivaments per manca de proves de les denúncies per assetjament de les treballadores de la llar i **la desprotecció de les dones davant resolucions judicials en** els casos de retirada de les criatures per part de la DGAIA basant-se en prejudicis racistes i culturals.

Exigim que el sistema judicial incorpori els estàndards internacionals que són garantia per prevenir, investigar, sancionar i reparar les violències masclistes; que reconegui d'una vegada per totes l'ampli ventall de les violències i no només les de l'àmbit de l'(ex)parella. Per tant, reclamem canvis estructurals claus per a la prevenció, l'atenció i la recuperació de tota mena de violències masclistes, i que l'accés a aquests serveis sigui gratuït i garantit per a totes.

Exigim polítiques públiques amb mirada interseccional, recursos i mitjans suficients per a totes en el sistema de protecció i recuperació enfront de les violències masclistes a tots els àmbits de l'administració i sobretot a l'educació, salut, justícia...i que no actuïn només proposant solucions parcials i genèriques als problemes.

Exigim protocols i circuits diversos perquè les dones no som homogènies i es valorin les múltiples violències de les quals son víctimes les dones racialitzades, immigrants, precaritzades laboralment, treballadores sexuals, dones trans i d'altres realitats diverses. Exigim la fi de la violència institucional!

Exigim l'acolliment integral per les institucions públiques de les dones que viuen violència masclista, sense la necessitat de l'obligatorietat de la presentació d'una denúncia prèvia. Respectem el temps i el procés de recuperació de les supervivents del maltractament masclista.

No som víctimes! Som supervivents! Hem sobreviscut gràcies a la sororitat i a l'autodefensa feminista.

Exigim ser totes sense exclusions, protagonistes de la nostra salut i mestresses dels nostres cossos. Els nostres cossos no són mercaderies ni objectes. La recerca i la pràctica mèdica tenen encara un biaix de gènere androcèntric, que cal canviar de dalt a baix. Volem un tractament de la salut amb perspectiva integral, diferencial i sense cap tipus d'estigma a fi d'aconseguir la recuperació de la salut.

Exigim la despatologització de les nostres vides, de les nostres emocions i de les nostres circumstàncies: la medicalització respon a interessos de grans empreses i no a la nostra salut.

Exigim, que l'avantprojecte de l'anomenada **lleï trans catalana** que ha començat fa poques setmanes, sigui ambiciós, despatologitzador i de màxims, que contempli un marc normatiu de drets per aquestes persones en tots els àmbits de la vida i en especial per a les dones trans, amb una mirada ampla i de llarg termini.

Defensem les accions que any rere any han dut a terme les nostres avantpassades, defensem el camí cap a la despenalització total de l'avortament: les dones sabem quan, com i per què avortem. Les dones hem de ser reconegudes com a subjectes de drets i sobiranes. Qualsevol tipus de penalització, criminalització o restricció no suposa altra cosa que una expressió cruenta de violència masclista institucional. Volem decidir ser mares o no ser-ho i quan ser-ho.

Exigim que el dret a l'avortament es consideri com el que és: un dret fonamental. Per això, s'ha de garantir el dret a l'avortament segur, lliure i gratuït, dins la xarxa pública de salut, a tot el territori català sense excepcions. Les dones volem decidir com i quan avortem sense imposicions ni interessos patriarcalistes i capitalistes. Exigim la garantia de tots els drets sexuals i reproductius

per a totes les dones, especialment, les menors d'edat, dones en situació d'irregularitat administrativa i totes aquelles que pateixen diferents estigmes socials.

Exigim als governs estatal i català garantir l'accés a l'atenció sanitària pública i entendre l'abordatge de la salut des de la garantia d'un dret fonamental establint les condicions per a una atenció sanitària universal, de qualitat i sostenible i on les persones siguin el centre.

Exigim als governs la defensa de les defensores de drets sexuals i reproductius i la confrontació i eradicació de qualsevol tipus de col·laboració amb institucions, grups i moviments fonamentalistes contra la sobirania corporal de les dones, lesbianes i trans, començant per l'Església Catòlica.

Volem maternitats lliures, respectades i sense violència obstètrica. Les dones vivim les maternitats de diferents maneres i situacions, d'acord amb el nostre entorn social i cultural. Cal visibilitzar els processos vitals i decidits, inclosos l'embaràs, el part, el postpart, la lactància i la criança primerenca; i dotar-los de drets i de recursos per a poder viure amb dignitat: prestacions universals per fillada a càrrec, permisos universals específics per a la protecció dels nostres processos i permisos universals transferibles de mínim un any, sigui quin sigui el nostre model familiar. Denunciem que la situació de desigualtat i discriminació que viuen les famílies monomarentals.

Volem que les mares migrants, aquelles que s'han vist obligades a deixar el seu país per la por de ser assassinades, visquin sense l'angoixa constant de la retirada de la custòdia, pel fet de no exercir la maternitat segons el model eurocèntric. Un model que obliga a integrar-se i a oblidar les arrels, genera pobresa amb protocols administratius avalats per la Llei d'Estrangeria i limita l'accés a l'àmbit laboral.

Si les mares no tenen garantits uns ingressos universals directes per a protegir la criança mai revertirem les altes taxes de pobresa infantil i la discriminació de les mares. Per això també cal penalitzar les empreses que ens discriminen, sancionant-les i protegint mares i famílies amb drets remunerats.

Denunciem les polítiques neoliberals que volen utilitzar l'educació com a mercaderia. Denunciem que en escoles privades concertades i, especialment, les de l'Opus Dei, que segreguen per sexe i fomenten valors reaccionaris. Denunciem l'extrema dreta i el feixisme que han tornat a l'ofensiva amb el fantasma de l'adoctrinament.

Exigim la separació real i efectiva de l'Església i l'Estat. Prou privilegis per a aquesta institució: ni exempció d'impostos ni concerts educatius. Cap impunitat pels abusos sexuals comesos contra els menors.

Exigim una única xarxa d'educació pública, laica, inclusiva, gratuïta i amb perspectiva feminista, de diversitat sexual i de gènere. Una educació feminista que sigui interseccional, i no només en el sentit de fer visibles totes les diferències, sinó d'estar compromesa amb la superació de les desigualtats que es generen a partir d'aquestes diferències. La coeducació, la formació afectiva-sexual i el desenvolupament del pensament crític han de ser transversals i presents a totes les etapes educatives.

Volem acompanyar la diversitat afectiva-sexual, corporal i de tots els gèneres i identitats, a la infància i adolescència, per construir rols que trenquin amb els estereotips de gènere binari, que possibilitin l'exploració lliure i el creixement individual i col·lectiu i que no ens obliguin a encaixar en cossos, identitats i sexualitats binàries o normatives.

Volem un canvi de mirada del currículum educatiu tant de primària com de secundària. Un currículum que realment sigui transformador, basat en l'educació crítica i reflexiva. Que visibilitzi els sabers i experiències de les dones en tots els àmbits. **Transgredir per transformar.**

Exigim una formació laica, inclusiva, gratuïta i amb perspectiva feminista per al professorat amb qualitat i continuada per poder portar a terme l'aplicació dels protocols per a prevenció de les

violències. Una formació que trenqui amb el binarisme. El Departament té l'obligació de posar els recursos necessaris per dur-la a terme.

Defensem el model d'immersió lingüística enfront de la intromissió dels tribunals en el model i la política lingüística, on s'obliga a tots els centres educatius catalans a fer un mínim d'un 25% de classes en castellà. Les feministes hem defensat i defensem el consens social sobre un model educatiu inclusiu com a espai de cures i socialització en una llengua, la catalana, que és la que millor ha acollit la diversitat i la que viu un risc real de desaparèixer.

Exigim el blindatge d'aquest model educatiu tant per la legislació catalana com per la legislació de l'estat espanyol que no pot deixar a mans dels tribunals aquest tipus de decisions.

Vivim una situació de crisi sistèmica on els poders econòmics i polítics promouen les retallades de drets. Aquest embat neoliberal ha estat acompanyat, en el nostre context més proper, per la visibilitat dels fonamentalismes de l'extrema dreta que veu perillar els seus privilegis i utilitza el sistema judicial i la violència dels cossos policials per a criminalitzar i estigmatitzar la protesta i la dissidència no violenta.

L'amenaça, persecució i agressions a feministes i defensores de drets de les dones és una pràctica en augment per part dels grups i estructures liderats per l'extrema dreta. Aquests grups són protegits i promoguts per poders econòmics claus pel neoliberalisme, tant des de les institucions públiques com des de la pròpia Església Catòlica que continua tenint influència en aquestes institucions, en uns governs que no són laics.

Exigim la defensa, protecció i promoció de les feministes i defensores dels drets de les dones davant d'aquests atacs per part de les institucions públiques. Amb l'extrema dreta no s'hi negocia ni s'interlocuta per molt que es trobin a espais institucionals. **Al feixisme se'l combat.**

Exigim acabar amb el finançament públic a organitzacions i grups vinculats amb l'extrema dreta que promoguin accions i posicionaments en contra dels drets de les dones, lesbianes, transgènere, transexuals i no binàries.

Exigim la fi de la violència policial, la judicialització de la política i la criminalització del dret a la protesta. Des de la sororitat, la tendresa i convenciment assenyalarem un sistema penitenciari que condemna la dissidència política i la pobresa i on totes les preses pateixen per partida doble les discriminacions, violències quotidianes i perpetuació dels mandats patriarcals.

Exigim la paralització de la deriva repressiva a Catalunya. El lliure retorn de les exiliades i la cancel·lació de totes les causes obertes al voltant de les mobilitzacions pel dret a l'autodeterminació.

Diem NO a la LLEI MORDASSA i exigim l'arxivament de tots els processos judicials oberts durant les mobilitzacions feministes. CRIDEM A LA DESOBEDIÈNCIA, davant l'ofensiva feixista i els fonamentalismes religiosos.

Denunciem, la militarització de la societat, una militarització que ha augmentat en aquest temps de pandèmia. Denunciem l'augment del pressupost destinat al Ministeri de Defensa i exigim que el pressupost militar es destini a necessitats socials. El militarisme és una arma de control contra els nostres cossos, promou les guerres i, destrueix els drets més elementals de les persones arreu del món. En tenim un exemple clar en el conjunt d'actuacions repressores contra la llibertat d'expressió. Des dels feminismes manifestem que no farem ni una passa enrere i que ens rebel·larem davant de qualsevol atac de la dreta i del feixisme.

Exigim la immediata retirada de totes les tropes i armament de guerra a les fronteres d'Ucraïna tant per part de Rússia com per part de l'OTAN. Exigim que parin els bombardejos contra la població civil ucraïnesa i demanem l'aturada dels atacs de manera immediata. Per tant, denunciem l'enviament de tropes per part del govern espanyol i la seva retirada de l'OTAN. I denunciem la ingerència dels EUA amb l'enviament de tropes per la seva banda. Exigim que s'utilitzin tots els esforços per una negociació per aconseguir la pau al marge dels interessos

polítics i econòmics que no són a favor de la pau i que no fan sinó promoure la guerra. **La guerra és tot el contrari de sostenir la vida de les persones i del planeta.**

Denunciem l'emergència climàtica. Denunciem la invisibilització i la desvalorització dels processos de sosteniment de la vida i dels cicles naturals de la Terra. Som cossos que depenem d'altres cossos, que formem part i depenem de la natura, però com sempre, els impactes de la crisi socioecològica no són iguals per a totes i amenacen territoris, rurals i urbans, éssers vius i comunitats humanes, especialment, les dones indígenes i els pobles originaris.

Denunciem la pèrdua de la sobirania social, política i econòmica, juntament amb l'entramat dels poders fàctics i la falsa il·lusió que vivim en una democràcia de creixement il·limitat que respecta els DDHH i ambientals, però que a l'ombra destrueix les bases materials que ens permeten viure dignament

Denunciem que l'extractivisme criminalitza la protesta i mata, a més d'accelerar els fenòmens climàtics extrems com ara les sequeres, els incendis, els huracans i les inundacions. La conseqüència és l'expulsió de pobles sencers, tot ocasionant processos migratoris i l'expansió de malalties climàtiques i accentua les desigualtats en l'accés als béns naturals i subministraments bàsics, especulant en borsa amb l'aigua o els aliments i estenent la pobresa energètica.

Exigim justícia social i climàtica. Exigim un decreixement econòmic, una transició ecosocial i una cultura regenerativa i feminista que recuperi les sobiranes a través d'una gestió pública i comunitària, que garanteixi l'accés universal als serveis bàsics, com ara l'aigua i l'energia. Exigim la defensa dels DDHH i ens solidaritzem amb les defensores de la terra perseguides i amenaçades i que arriuen la seva vida per defensar l'aigua, el territori i els ecosistemes. **Ni ampliació del port ni de l'aeroport, ni Jocs Olímpics d'hivern al Pirineu.**

Ens posicionem contra les empreses transnacionals i les corporacions financeres. Contra les polítiques de la Unió Europea i els estats membres, com els Tractats de Comerç i Inversió o com el Fons Europeu de Recuperació "Next Generation" que, amb l'excusa d'una revitalització econòmica i una transició ecològica, suposen en realitat un gegantí i descarat finançament a les elits econòmiques amb diners públics, socialitzant els deutes i provocant noves onades de privatitzacions i retallades en els serveis i prestacions socials públiques. **Ens volem vives, lliures i desendeutades: per la cancel·lació de tots els deutes!**

Aquest 8 de març, les feministes seguim amb els nostres objectius d'enderrocar el sistema capitalista, heteropatriarcal i colonial per deconstruir una societat on les dones, lesbianes, transgènere, transexuals i no binàries visquem vides dignes en llibertat. **Les feministes som a tot arreu del món i més vives que mai.** Des de casa nostra sentim les feministes d'Afganistan, Andorra, Argentina, Bolívia, Brasil, Equador, Etiòpia, Filipines, Guatemala, Guinea Conakry, Hondures, Iemen, Índia, Líbia, Mali, Mèxic, Moçambic, Nicaragua, Níger, Palestina, Perú, Rojava, Sàhara, Síria, Sudan, Txad, Ucraïna, Xile... els batecs de les dones que lluiten arreu del món perquè són també els nostres.

Ens rebel·lem des de les nostres diversitats i fem una crida a les manifestacions convocades el 8 de març pels moviments feministes! Cridem a participar en totes les mobilitzacions i totes les accions a ciutats, barris i pobles; a les aturades i vagues als llocs de treball remunerat per qui les vulgui secundar, i accés als centres educatius. El que ens uneix és visibilitzar més que mai aquest 8 de març!

No volem sostenir nosaltres soles la vida. Sentirem la força i l'escalfor que totes sumem, cadascuna de nosaltres i en col·lectiu. Sentint la Terra cridar, sabem que tenim la força i l'empenta de ser milions per a aconseguir-ho. Ens declarem comunitats d'acció i de resistència feminista i celebrem les nostres aliances, per sobre de les nostres diferències, per la vida, per la comunitat, per la possibilitat de seguir existint amb dignitat.

Juntes, diverses i rebels som imparables!

Les feministes antipatriarcales, anticapitalistes, anticolonials i antiracistes som aquí.